

Rozporządzenie rządu kraju związkowego (Badenia Wirtembergia) odnośnie działań zapobiegających infekcjom w walce przeciwko rozprzestrzenianiu się wirusa SARS-CoV-2 (rozporządzenie w sprawie koronawirusa - CoronaVO)¹

z dnia 23 czerwca 2020 roku

(w wersji obowiązującej od 12 października 2020 roku)

Na podstawie § 32 w związku z paragrafami 28 do 31 ustawy o ochronie przed infekcjami (niem.: Infektionsschutzgesetz, IfSG) z dnia 20 lipca 2000 roku (Federalny Dziennik Ustaw I strona 1045), ostatnio zmienionego poprzez artykuł 1 ustawy z dnia 19 maja 2020 roku (Federalny Dziennik Ustaw I strona 1018), uchwała się co następuje:

Część 1 – Postanowienia ogólne

Rozdział 1: Cele

§ 1

Cele

(1) Niniejsze rozporządzenie ma na celu zwalczanie pandemii wirusa SARS-CoV-2 (koronawirusa) w ramach ochrony zdrowia publicznego. W tym celu należy skutecznie i w sposób ukierunkowany zmniejszyć ryzyko infekcji, ustalić drogi zakażenia i zagwarantować utrzymanie zdolności opieki medycznej do poradzenia sobie z epidemią

(2) Aby zrealizować te cele, niniejsze rozporządzenie ustanawia zalecenia i zakazy, które ograniczają wolności jednostek. Przepisy te są wdrażane z jednej strony w ramach osobistej odpowiedzialności obywateli, a z drugiej strony poprzez suwerenne działania właściwych organów.

Rozdział 2: Wymagania ogólne

¹ Nieoficjalna ujednolicona wersja po wprowadzeniu w życie Czwartego Rozporządzenia Rządu Kraju Związkowego (Badenia-Wirtembergia) z dnia 9 października 2020 roku, ogłoszonego w sytuacji wyjątkowej zgodnie § 4 zdanie 1 ustawy o ogłaszaniu aktów prawnych i dostępne na stronie internetowej <http://www.baden-wuerttemberg.de/vorona-verordnung>.

§ 2

Ogólna zasada dotycząca zachowania odstępu

- (1) Jeżeli bra jest odpowiedniego sprzętu ochronnego, zaleca się zachowanie minimalnej odległości 1,5 metra od innych osób.
- (2) W miejscach publicznych należy zachować minimalny odstęp 1,5 metra od innych osób, chyba że przestrzeganie tej minimalnej odległości jest w indywidualnych przypadkach nieuniknione lub jeśli odległość ta nie może być zachowana ze szczególnych powodów lub jeśli wprowadzone działania zapobiegawcze zapewniają wystarczającą ochronę przed zakażeniem. Odstęp nie musi być zachowany w przypadku zgromadzeń osób, na których realizację już zezwolono zgodnie z § 9 ustęp 1 lub 2.
- (3) Zasada zachowania odstępu nie ma zastosowania do szkół, przedszkoli i innych placówek wymienionych w § 16 ustęp 1.

§ 3

Ośłona ust i nosa

- (1) Wprowadza się obowiązek noszenia niemedycznej maski codziennego użytku lub porównywalnej osłony ust i nosa
1. w środkach publicznego i turystycznego transportu pasażerskiego (koleje, tramwaje, autobusy, taksówki, samoloty pasażerskie, promy, statki pasażerskie i kolejki linowe), na peronach kolejowych i autobusowych, w poczekalniach przystanków dla statków pasażerskich oraz w budynkach dworców kolejowych i lotnisk,
 2. w gabinetach fryzjerskich, masażu, kosmetycznych, pielęgnacji paznokci, tatuażu i piercingu oraz w gabinetach medycznej i niemedycznej pielęgnacji stóp
 3. w gabinetach lekarskich, dentystrycznych, gabinetach innych zawodów medycznych związanych z leczeniem ludzi, gabinetach terapii alternatywnych oraz w placówkach publicznej służby zdrowia,
 4. w centrach handlowych i sklepach, jak również na targowiskach w rozumieniu § 66 do § 68 niemieckiej ustawy o prowadzeniu działalności gospodarczej (GewO), o ile znajdują się one w pomieszczeniach zamkniętych,

5. przez pracowników w obiektach noclegowych w przypadku bezpośredniego kontaktu z klientem,
6. przez uczniów, nauczycieli i inne osoby przebywające w miejscach spotkań na terenie szkół ponadpodstawowych, szkół zawodowych i w specjalnych ośrodkach kształcenia i poradnictwa od początku tzw. poziomu głównego (to jest od piątej klasy), niezależnie od tego, czy ich działalność finansowana jest przez sektor publiczny czy niezależne podmioty, a w szczególności na korytarzach, w klatkach schodowych, toaletach czy strefach odpoczynku międzylekcyjnego,
7. branży gastronomicznej, przez pracowników posiadających bezpośredni kontakt z klientami oraz przez klientów, tak długo, jak nie znajdują się na swoim miejscu,
8. w parkach rozrywki i obiektach rozrywkowych przez pracowników posiadających bezpośredni kontakt z klientami oraz przez klientów przebywających w zamkniętych pomieszczeniach i poczekalniach,
9. podczas praktycznej nauki jazdy, żeglugi i latania oraz egzaminów praktycznych w tym zakresie oraz
10. w miejscach uprawiania prostytucji, domach publicznych i temu podobnych placówkach oraz w ramach każdego innego rodzaju działalności prostytucyjnej w rozumieniu § 2 ustęp 3 ustawy o ochronie osób uprawiających prostytucję.

(2) Zwolnienie z obowiązku noszenia osłony ust i nosa obejmuje

1. dzieci do ukończonego szóstego roku życia,
2. w przypadku osób, które są w stanie w sposób wiarygodny wykazać, że noszenie przez nie osłony ust i nosa jest niemożliwe lub nieuzasadnione ze względu na ich stan zdrowia lub inne istotne powody, przy czym wiarygodne wykazanie stanu zdrowia musi być zazwyczaj potwierdzone zaświadczeniem lekarskim,
3. pracowników, o ile w ich miejscu pracy nie ma ruchu klientów ani gości,
4. przychodnie i placówki wymienione w ustępie 1 numer 2 i 3, o ile wymaga tego leczenie, wykonanie usługi lub terapia,
5. korzystanie z usług gastronomicznych,
6. jeśli istnieje inna co najmniej równoważna ochrona innych osób,

7. w obiektach, o których mowa w ust. 1 numer 6, w salach lekcyjnych, w należących do nich ośrodkach i obiektach sportowych oraz przy spożywaniu żywności, lub
8. w miejscach uprawiania prostytucji, domach publicznych i temu podobnych placówkach oraz w ramach każdego innego rodzaju działalności prostytucyjnej w rozumieniu ustępu 1 numer 10, o ile wymaga tego świadczenie usługi.

Rozdział 3: Szczególne wymagania

§ 4

Wymogi w zakresie przestrzegania zasad higieny

(1) W zakresie, w jakim muszą być przestrzegane przepisy dotyczące wymogów higieny zawarte w niniejszym rozporządzeniu lub, ogólne obowiązki wykraczające poza ogólne obowiązki wynikające z § 2 i § 3 niniejszego rozporządzenia, osoby odpowiedzialne muszą spełniać co najmniej następujące obowiązki:

1. ograniczenie liczby osób odpowiednio do pojemności przestrzennej oraz regulacja przepływu osób i kolejek w celu umożliwienia realizacji zasady zachowania odstępu w myśl § 2,
2. regularne i dostateczne wietrzenie wewnątrz pomieszczeń, w których przebywają osoby oraz regularna konserwacja systemów wentylacyjnych,
3. regularne czyszczenie powierzchni i przedmiotów często dotykanych przez ludzi,
4. czyszczenie lub dezynfekcja przedmiotów, które zgodnie z ich przeznaczeniem mają być umieszczone w jamie ustnej, po ich użyciu przez daną osobę,
5. regularne czyszczenie pomieszczeń sanitarnych i powierzchni, po których stąpa się boso,
6. zapewnienie dostatecznej ilości środków do mycia rąk oraz jednorazowych ręczników papierowych, alternatywnie środków do dezynfekcji rąk lub innego równoważnie higienicznego wyposażenia służącego do suszenia rąk,
7. wymiana udostępnionych tekstyliów po ich wykorzystaniu przez daną osobę,

8. w porę i w sposób zrozumiały podanie informacji na temat zakazów wstępu i uczestnictwa, obowiązku noszenia nakrycia ust i nosa, przepisów dotyczących zachowania odstępu i wymogów higienicznych, możliwości mycia rąk, istniejącej możliwości płatności bezgotówkowej oraz wskazówki odnośnie dokładnego mycia rąk w pomieszczeniach sanitarnych.

(2) Obowiązek wynikający z ustępu 1 nie ma zastosowania, jeżeli i w zakresie, w jakim, w zależności od szczególnych okoliczności danego przypadku, w szczególności warunków lokalnych lub charakteru danej oferty, przestrzeganie wymogów higieny jest niekonieczne lub nieracjonalne.

§ 5

Koncepty higieny

(1) O ile w oparciu o przepisy niniejszego rozporządzenia lub na jego podstawie należy sporządzić koncept higieny, osoby odpowiedzialne muszą uwzględnić wymogi ochrony przed zakażeniem w zależności od konkretnych okoliczności danego przypadku. Koncept higieny powinien opisywać przede wszystkim, w jaki sposób należy wdrażać wymienione w § 4 wymogi higieniczne.

(2) Na żądanie właściwych władz, osoby odpowiedzialne muszą przedstawić koncept higieny i dostarczyć informacje na temat jego wdrożenia. Nie narusza to pozostałych obowiązków związanych z opracowaniem planów higieny zgodnie z ustawą o ochronie przed infekcjami.

§ 6

Przetwarzanie danych

(1) W zakresie, w jakim zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia lub na jego podstawie należy przetwarzać dane, osoby zobowiązane do przetwarzania danych mogą gromadzić i przechowywać takie dane od obecnych osób, zwłaszcza od gości, użytkowników lub uczestników, jak: imię i nazwisko, adres zamieszkania, data i czas obecności i, o ile dana osoba posiada, numer telefonu wyłącznie do w celu udostępnienia informacji Urzędowi do

spraw zdrowia (przypis tłumacza: „Sandepid”) lub lokalnym organom policji w myśl § 16 i § 25 ustawy o ochronie przed infekcjami. Powtórne gromadzenie danych nie jest konieczne, jeżeli dane te są już znane.

(2) Dane te należy przechowywać przez okres czterech tygodni, a następnie usunąć. Należy dopilnować, aby osoby nieupoważnione nie miały do nich dostępu.

(3) Zgodnie z ustępem 1 zdanie 1 dane należy przekazać na żądanie właściwemu organowi, jeżeli jest to konieczne do śledzenia możliwych dróg infekcji. Każde inne użycie jest zabronione.

(4) Osoby zobowiązane do przetwarzania danych muszą wykluczyć z odwiedzin, korzystania z obiektu lub z uczestnictwa w imprezie osoby, które wbrew przepisowi, o którym mowa w ustępie 1 zdaniu 1, całkowicie lub częściowo odmówią podania swoich danych kontaktowych.

(5) Jeżeli obecne osoby zgodnie z przepisem, o którym mowa w ustępie 1 zdaniu 1, podają osobom zobowiązanym do przetwarzania danych swoje dane kontaktowe, muszą one podać właściwe informacje.

§ 7

Zakaz wstępu i uczestnictwa

(1) O ile przepisy niniejszego rozporządzenia lub regulacje wydane na mocy niniejszego rozporządzenia wymagają zakazu wstępu do określonych miejsc lub zakazu uczestnictwa w określonych czynnościach, zakaz ten dotyczy osób,

1. które mają lub miały kontakt z osobą zakażoną koronawirusem, jeżeli od ostatniego kontaktu nie minęło jeszcze 14 dni, lub
2. które wykazują typowe objawy infekcji koronawirusem, a mianowicie zaburzenia węchu i smaku, gorączkę, suchy kaszel, jak również ból gardła, zaburzenia zmysłu smaku lub zapachu, lub
3. którzy, w przeciwieństwie do § 3 ust. 1, nie noszą osłony na usta i nos.

(2) Zakaz, o którym mowa w punkcie 1, nie ma zastosowania, jeżeli jego przestrzeganie w konkretnych przypadkach jest nieuniknione lub dostęp albo uczestnictwo jest konieczne ze szczególnych powodów, a ryzyko zakażenia osób trzecich jest jak najbardziej zminimalizowane dzięki podjęciu działań zapobiegawczych.

§ 8

Bezpieczeństwo pracy

(1) O ile przepisy niniejszego rozporządzenia lub regulacje wydane na mocy niniejszego rozporządzenia odnośnie bezpieczeństwa i higieny pracy wykraczają poza zakres ogólnych obowiązków wynikających z § 2 i § 3, pracodawca jest zobowiązany spełnić co najmniej następujące obowiązki, a mianowicie:

1. minimalizować ryzyko zakażenia pracowników z uwzględnieniem typowych dla ich miejsca pracy warunków,
2. informować wyczerpująco pracowników i przekazywać im instrukcje, szczególnie te związane ze zmianami w toku pracy lub w dotychczasowych ustaleniach ze względu na pandemię koronawirusa,
3. zapewnić higienę osobistą pracowników poprzez możliwość dezynfekcji lub mycia rąk w miejscu pracy; używany w tym celu sprzęt musi być regularnie dezynfekowany,
4. pracownikom należy zapewnić wystarczającą liczbę osłon ust i nosa,
5. pracownicy, u których na podstawie zaświadczenia lekarskiego leczenie choroby COVID-19 z powodów osobistych nie jest możliwe lub jest możliwe tylko w ograniczonym zakresie lub którzy są narażeni na zwiększone ryzyko ciężkiego przebiegu choroby COVID-19, nie mogą zostać przydzieleni ani do wykonywania czynności wymagających stałego kontaktu z innymi osobami, ani do czynności, przy których wykonaniu nie jest możliwe przestrzeganie odstępów 1,5 metra od innej osoby.

(2) Pracodawcy wolno jest gromadzić, przechowywać i wykorzystywać informacje zgodnie z ustępem 1 numer 5 wyłącznie w celu podjęcia decyzji o przydzieleniu konkretnych zadań pracownikom, jeżeli powiadomią oni pracodawcę, że należą do wymienionej tam grupy osób; pracownicy nie są zobowiązani do udzielenia tej informacji. Pracodawca zobowiązany jest do usunięcia tej informacji, gdy tylko przestanie ona być konieczna dla realizacji określonego celu, nie później jednak niż tydzień po wygaśnięciu niniejszego rozporządzenia.

Rozdział 4: Zgromadzenia, imprezy i zebrania

§ 9

Zgromadzenia

(1) Zabrania się zgromadzeń, jeżeli bierze w nich udział więcej niż 20 osób.

(2) Zakaz, o którym mowa w ustępie 1, nie ma zastosowania, jeżeli uczestniczące w nich osoby są wyłącznie:

1. spokrewnione ze sobą w linii prostej,
2. rodzeństwem i ich potomkami lub
3. członkami własnego gospodarstwa domowego,

oraz ich małżonkami, partnerami i partnerkami życiowymi oraz współlokatorami.

(3) Zakaz, o którym mowa w ustępie 1 nie ma zastosowania w przypadku zgromadzeń, które służą utrzymaniu pracy, działalności usługowej lub gospodarczej lub pomocy społecznej.

§ 10

Imprezy

(1) Każdy, kto organizuje imprezę, musi spełnić wymogi higieniczne zgodnie z § 4, wcześniej opracować koncept higieny zgodnie z § 5 oraz przeprowadzić przetwarzanie danych osobowych zgodnie z § 6. Obowiązuje zakaz dostępu i uczestnictwa w imprezach zgodnie z § 7. Podczas przeprowadzania imprez należy przestrzegać wymogów dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy zgodnie z § 8.

(2) Ustęp 1 nie ma zastosowania do imprez, których realizacja jest już dozwolona zgodnie z § 9 ustępy 1 i 2. W drodze odstępstwa od ustępu 1 opracowywanie konceptu higieny w przypadku imprez prywatnych, w których uczestniczy nie więcej niż 100 osób, nie jest konieczne zgodnie z § 5.

(3) Zabronione są imprezy z udziałem ponad 500 uczestników. Przy obliczaniu liczby uczestników nie bierze się pod uwagę organizatorów ani ich pomocników.

(4) Ustępy 1 do 3 nie dotyczą imprez, które mają służyć utrzymaniu bezpieczeństwa i porządku publicznego, wymiaru sprawiedliwości lub świadczeniu usług w interesie ogólnym czy też usług użyteczności publicznej, w szczególności spotkań i posiedzeń organów państwowych lub ich części, innych organów władzy ustawodawczej, sądowniczej i wykonawczej, a także instytucji samorządowych, w tym spotkań dyskusyjnych i narad w trakcie procedur planowania dalszych kroków.

(5) Zabronione są imprezy taneczne z wyjątkiem przedstawień tanecznych, jak również lekcji i prób tańca.

(6) Imprezy w rozumieniu niniejszego rozporządzenia to tymczasowe, lokalne i zaplanowane wydarzenia o określonym celu lub zamiarze, w którym świadomie bierze udział pewna grupa osób i za które odpowiedzialność ponosi organizator, osoba, organizacja lub instytucja.

§ 11

Zebrania w myśl artykułu 8 Ustawy Zasadniczej

(1) Niezależnie od § 9 i § 10 dozwolone są spotkania w myśl realizacji podstawowego prawa do wolności zgromadzeń zgodnie z art. 8 Ustawy Zasadniczej.

(2) Odpowiedzialni za zgromadzenie muszą zadbać o przestrzeganie reguły zachowania odległości zgodnie z § 2. Właściwe władze mogą ustanowić dalsze warunki odbycia się zgromadzenia, na przykład dotyczące zgodności z wymogami higieny na mocy § 4.

(3) Zebrania mogą zostać zakazane, jeśli ochrony przed zakażeniem nie można zapewnić w inny sposób, w szczególności poprzez narzucenie wymogów.

§ 12

Imprezy organizowane przez organizacje religijne i niewyznaniowe oraz uroczystości okolicznościowe w przypadku śmierci

(1) Niezależnie od paragrafów § 9 i § 10 zezwala się na organizowanie imprez przez kościoły oraz wspólnoty religijne i wyznaniowe. Każdy, kto organizuje imprezę religijną, musi spełniać wymogi higieny zgodnie z § 4 i z wyprzedzeniem opracować koncept higieny zgodnie z § 5.

Istnieje zakaz wstępu i uczestnictwa zgodnie z § 7. Zdania 1 do 3 stosuje się odpowiednio do imprez organizowanych przez wspólnoty niewyznaniowe.

(2) Niezależnie od paragrafów § 9 i § 10 zezwala się na organizowanie pochówków, także w urnach i modlitwy za zmarłych. Każdy, kto organizuje takie wydarzenie, musi spełniać wymogi higieny zgodnie z § 4 i z wyprzedzeniem opracować koncept higieny zgodnie z § 5. Istnieje zakaz wstępu i uczestnictwa zgodnie z § 7.

(3) Ministerstwo Kultury i Oświaty na mocy § 32 zdanie 2 ustawy o ochronie przed infekcjami jest upoważnione do wydawania rozporządzeń w sprawie przepisów ochrony przed zakażeniami i innych rozporządzeń wykonawczych dotyczących imprez, o których mowa w ustępach 1 i 2.

Rozdział 5: Zakaz prowadzenia działalności i ogólne wymogi w zakresie kontroli zakażeń dla niektórych placówek i zakładów

§ 13

Zakaz prowadzenia działalności

Zakaz działalności obowiązuje

1. kluby i dyskoteki oraz
2. miejsca uprawiania prostytucji, domy publiczne i temu podobne placówki oraz każdy inny rodzaj działalności prostytucyjnej w rozumieniu § 2 ustęp 3 ustawy o ochronie osób uprawiających prostytucję, o ile lokal, w którym świadczona jest odpłatna usługa seksualna, jest wykorzystywany przez więcej niż dwie osoby jednocześnie.

§ 14

Obowiązek przestrzegania ogólnych wymogów w zakresie kontroli zakażeń dla niektórych placówek i zakładów

Każdy, kto prowadzi wymienione poniżej placówki, oferuje usługi i prowadzi działalność, musi spełniać wymogi higieniczne zgodnie z § 4, sporządzić uprzednio koncept higieny

zgodnie z § 5 oraz przeprowadzić przetwarzanie danych zgodnie z § 6. Obowiązek ten obejmuje:

1. szkoły wyższe, akademie prowadzące działalność dydaktyczną na podstawie ustawy o akademiach, biblioteki państwowe, archiwa i uczelniane działy spraw studenckich zajmujące się opieką socjalną,
2. placówki artystyczne i kulturalne oraz kina,
3. szkoły muzyczne, artystyczne i młodzieżowe szkoły artystyczne,
4. szkoły pielęgniarstwa, szkoły kształcące w zawodach medycznych i zawodowe szkoły średnie dla służb socjalnych, szkoły przygotowujące do pracy w służbach ratowniczych oraz instytucje doskonalenia zawodowego w zawodach pielęgniarstwa i w służbach socjalnych podlegających Ministerstwu Polityki Społecznej
5. szkoły nauki jazdy, żeglugi i latania, włącznie z organizacją egzaminów teoretycznych i praktycznych,
6. inne placówki i oferty wszelkiego rodzaju o charakterze edukacyjnym włącznie z przeprowadzaniem egzaminów, o ile nie zostały wymienione w § 16 ustęp 1,
7. publiczne i prywatne ośrodki i obiekty sportowe, w szczególności siłownie i ośrodki jogi oraz szkoły tańca i temu podobne placówki,
8. placówki handlu detalicznego i targowiska zgodnie z § 66 bis § 68 ustawy o prowadzeniu działalności gospodarczej (GewO), z wyjątkiem wymogów wymienionych w § 6,
9. gabinety fryzjerskie, masażu, kosmetyczne, solaria, salony pielęgnacji paznokci, pracownie tatuażu i piercingu oraz pracownie medycznej i niemedycznej pielęgnacji stóp.
10. sektor hotelarski i restauracyjny, w tym obiekty i usługi gastronomiczne w rozumieniu § 25 niemieckiej ustawy o działalności gastronomicznej (GastG); w przypadku obiektów oraz usług hotelarskich i gastronomicznych w rozumieniu § 25 ust. 1 zdanie 1 GastG, przetwarzanie danych zgodnie z § 6 musi być podjęte wyłącznie w odniesieniu do gości z zewnątrz,
11. lokale rozrywkowe, w tym salony gier, kasyna i agencje bukmacherskie,
12. obiekty noclegowe,
13. targi, wystawy i kongresy,
14. parki rozrywki, w tym również te, które prowadzą działalność o charakterze objazdowym w rozumieniu § 55 ust. 1 ustawy o prowadzeniu działalności gospodarczej (GewO) oraz

15. miejsca uprawiania prostytucji, domy publiczne i temu podobne placówki oraz każdy inny rodzaj działalności prostytucyjnej w rozumieniu § 2 ustęp 3 ustawy o ochronie osób uprawiających prostytucję, o ile działalność lub prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie prostytucji nie jest zabronione przez § 13 numer 2.

W ramach działalności i usług oferowanych przez te placówki obowiązuje zakaz wstępu i uczestnictwa zgodnie z § 7. Ponadto należy przestrzegać wymogów BHP zgodnie z § 8; nie dotyczy to zdań 1 nr 3 i 6. Zdania 1 do 3 stosuje się również w przypadku, gdy w ramach działalności placówki, oferowanej usługi lub zajęć ma miejsce impreza dopuszczona zgodnie z § 10. Zakaz dostępu i uczestnictwa zgodnie z § 7 dotyczy również środków transportu, terenów i urządzeń, o których mowa w § 3 ust. 1 numer 1 i 4.

Część 2 – Ustalenia szczególne

§ 15

Reguła

Ustalenia na mocy § 16 i § 17 oraz § 12 ustęp 3 rozporządzenia mają pierwszeństwo przed wszystkimi postanowieniami części 1, o ile zawęża ona postanowienia odmienne.

§ 16

Upoważnienia do wydawania rozporządzeń

(1) Na podstawie § 32 zdanie 2 ustawy o ochronie przed infekcjami Ministerstwo Kultury i Oświaty jest upoważnione do ustanawiania w drodze rozporządzenia warunków i wymogów, w szczególności wymogów higienicznych, dla funkcjonowania szkół działających w ramach jego kompetencji resortowych, usług opiekuńczych niezawodnej szkoły podstawowej i elastycznej opieki popołudniowej, żłobków, świetlic szkolnych, przedszkoli, jednorocznych klas zerowych dla dzieci nie nadążających za rówieśnikami (niem.: Grund-schulförderklassen), przedszkoli przyszkolnych i ośrodków opieki dziennej nad dziećmi, w celu ich ochrony przed zakażeniem koronawirusem.

(2) Na podstawie § 32 zdanie 2 ustawy o ochronie przed infekcjami, w celu ich ochrony przed zakażeniem koronawirusem, Ministerstwo Nauki w porozumieniu z Ministerstwem Polityki Społecznej jest upoważnione do ustanawiania w drodze rozporządzenia warunków i wymogów, w szczególności wymogów higienicznych, dotyczących:

1. uczelni wyższych, akademii prowadzących działalność dydaktyczną na podstawie ustawy o akademiach, bibliotek państwowych, archiwów,
2. uczelnianych działów spraw studenckich zajmujących się opieką socjalną oraz
3. placówek artystycznych i kulturalnych, o ile nie zostały wymienione w ustępie 5, oraz kin.

Zdanie 1 numer 1 nie ma zastosowania do Wyższej Szkoły Policyjnej Badenii-Wirtembergii (niem. Hochschule für Polizei Baden-Württemberg), w tym do Wydziału Edukacji Wyższej Szkoły Policyjnej (niem. Präsidium Bildung der Hochschule für Polizei) oraz Wyższej Szkoły Prawa w Schwetzingen (niem. Hochschule für Rechtspflege Schwetzingen). Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w przypadku Wyższej Szkoły Policyjnej Badenii-Wirtembergii oraz Wydziału Edukacji Wyższej Szkoły Policyjnej Badenii-Wirtembergii oraz Ministerstwo Sprawiedliwości w przypadku Wyższej Szkoły Prawa w Schwetzingen mogą zezwolić na odstępstwa od ograniczeń niniejszego rozporządzenia, jeżeli będzie to niezbędne do umożliwienia kształcenia, działalności uczelnianej i doskonalenia zawodowego oraz przygotowania i przeprowadzania egzaminów, jak również do przeprowadzenia procedury rekrutacji.

(3) Na podstawie § 32 zdanie 2 ustawy o ochronie przed infekcjami Ministerstwo Polityki Społecznej jest upoważnione do ustanawiania w drodze rozporządzenia warunków i wymogów, zwłaszcza wymogów higienicznych, dla funkcjonowania

1. szpitali, ośrodków profilaktyki zdrowotnej i rehabilitacyjnych, punktów dializy i lecznic dziennych,
2. placówek dla osób wymagających opieki i wsparcia lub niepełnosprawnych,
3. ośrodków pomocy osobom bezdomnym,
4. projektów mieszkaniowych dla bezdomnych objętych opieką ambulatoryjną oraz objętych taką opieką wspólnot mieszkańców, za które odpowiedzialny jest jeden świadczeniodawca zgodnie z niemiecką ustawą o formach wsparcia w zakresie mieszkania, udziału w życiu społecznym i opieki pielęgniarskiej,
5. usług opieki i wsparcia w okresie poprzedzającym opiekę pielęgniarską i z nią związanych,

6. ofert pracy z dziećmi i młodzieżą oraz pracy socjalnej z młodzieżą,
7. szkół pielęgniarstwa, zawodowych szkół medycznych i zawodowych szkół dla służb socjalnych w ramach jego kompetencji resortowych,
8. placówek edukacyjnych doskonalenia zawodowego w zawodach pielęgniarstwa i należących do służby zdrowia oraz
9. szkół przygotowujących do pracy w służbach ratowniczych

(4) Na podstawie § 32 zdanie 2 ustawy o ochronie przed infekcjami Ministerstwo Spraw Wewnętrznych jest upoważnione do ustanawiania w drodze rozporządzenia warunków i wymogów, w szczególności wymogów higienicznych,

1. dla funkcjonowania landowych ośrodków recepcyjnych (niem. Landeserstaufnahme-einrichtungen), oraz
2. dotyczących odosobnienia osób nowo przyjętych do landowego ośrodka recepcyjnego lub przyjętych ponownie po dłuższej nieobecności.

(5) Na podstawie § 32 zdanie 2 ustawy o ochronie przed infekcjami Ministerstwo Kultury i Oświaty oraz Ministerstwo Polityki Społecznej są upoważnione do ustanawiania w drodze wspólnego rozporządzenia warunków i wymogów, w szczególności wymogów higienicznych w celu ochrony przed zakażeniami, dla działalności

1. publicznych i prywatnych ośrodków i obiektów sportowych, w szczególności siłowni i ośrodków jogi i przeprowadzania zawodów sportowych oraz szkół tańca i temu podobnych placówek,
2. basenów pływackich, włącznie z saunami i jeziorami udostępnionymi w celach pływackich z zachowaniem kontrolowanego dostępu,
3. szkół muzycznych, artystycznych i młodzieżowych szkół artystycznych oraz dla działalności adekwatnych ofert zgodnie z § 14 zdanie 1 numer 6 w ramach kompetencji resortowych ministerstwa Kultury i Oświaty.

(6) Na podstawie § 32 zdanie 2 ustawy o ochronie przed infekcjami Ministerstwo Transportu i Ministerstwo Polityki Społecznej są upoważnione do ustanawiania w drodze wspólnego rozporządzenia warunków i wymogów, w szczególności wymogów higienicznych w celu ochrony przed zakażeniami, dotyczących

1. publicznego i turystycznego transportu pasażerskiego w myśl § 3 ustęp 1 numer 1 włącznie ze świadczeniem usług gastronomicznych w myśl § 25 ustęp 1 zdanie 2 niemieckiej ustawy o działalności gastronomicznej (GastG) oraz
2. praktycznej nauki jazdy, żeglugi i latania oraz egzaminu praktycznego w tym zakresie, jak również praktycznych treści nauki zawodu i doskonalenia zawodowego urzędowo uznanych rzeczoznawców i egzaminatorów pojazdów silnikowych, żeglugi i ruchu lotniczego.

(7) Na podstawie § 32 zdanie 2 ustawy o ochronie przed infekcjami Ministerstwo Gospodarki i Ministerstwo Polityki Społecznej są upoważnione do ustanawiania w drodze wspólnego rozporządzenia warunków i wymogów, w szczególności wymogów higienicznych w celu ochrony przed zakażeniami, dotyczących

1. handlu detalicznego,
2. obiektów noclegowych,
3. sektora hotelarskiego i restauracyjnego, w tym obiektów i usług gastronomicznych w rozumieniu § 25 zdanie 1 i ustęp 2 GastG,
4. targów, wystaw i kongresów,
5. rzemiosła,
6. gabinetów fryzjerskich, masażu, kosmetycznych, solariów, salonów pielęgnacji paznokci, pracowni tatuażu i piercingu, pracowni medycznej i niemedycznej pielęgnacji stóp,
7. lokali rozrywkowych
8. parków rozrywki, w tym prowadzących działalność o charakterze objazdowym w rozumieniu § 55 ust. 1 ustawy o prowadzeniu działalności gospodarczej (GewO), oraz
9. targowisk w rozumieniu § 66 do § 68 ustawy o prowadzeniu działalności gospodarczej (GewO).

(8) Na podstawie § 32 zdanie 2 ustawy o ochronie przed infekcjami Ministerstwo Polityki Społecznej jest upoważnione do ustanawiania w porozumieniu z właściwym w każdym indywidualnym przypadku ministerstwem w drodze rozporządzenia warunków i wymogów, w szczególności wymogów higienicznych w celu ochrony przed zakażeniami, dla działalności innych, nie wymienionych w niniejszym dokumencie i nie uregulowanych odrębnie na mocy § 12 placówek, zakładów, oferowanych usług i zajęć

§ 17

Ograniczenia wjazdowe i wyjazdowe dla podróżnych

Na podstawie § 32 zdanie 2 ustawy o ochronie przed infekcjami Ministerstwo Spraw Społecznych jest upoważnione w celu zwalczania koronawirusa do wydawania rozporządzeń regulujących ruch wjazdowy i wyjazdowy podróżnych, a w szczególności do

1. odizolowania w odpowiedni sposób osób wjeżdżających do Republiki Federalnej Niemiec z innego kraju, zgodnie z § 30 ustęp 1 zdanie 2 ustawy o ochronie przed infekcjami,
 2. poinformowania osób wymienionych w punkcie 1 o obowiązku zgłoszenia się do właściwych organów i wskazania, że spełnione są przesłanki do izolacji na podstawie § 28 ustęp 1 zdanie 1 ustawy o ochronie przed infekcjami,
 3. obserwacji osób wymienionych w punkcie 1 zgodnie z § 29 ustawy o ochronie przed infekcjami oraz
 4. wypowiedzenia zakazu wykonywania działalności zawodowej dla osób wymienionych punkcie 1, przy czym zakaz ten może również odnosić się do osób zamieszkałych poza Badenią-Wirtembergią zgodnie z § 31 ustawy o ochronie przed infekcjami,
- jak również do określenia wymogów i wyjątków od powyższych zasad oraz wprowadzenia dalszych regulacji w tym zakresie zgodnie z § 28 ustęp 1 ustawy o ochronie przed infekcjami.

Część 3 – Przetwarzanie danych, wykroczenia

§ 18

Przetwarzanie danych osobowych

Zgodnie z § 32 zdanie 2 ustawy o ochronie przed infekcjami Ministerstwo Polityki Społecznej i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych są upoważnione wydania wspólnego rozporządzenia regulującego szczegóły przetwarzania danych osobowych między organami służby zdrowia, lokalnymi organami policji i policyjnymi służbami porządkowymi, o ile jest to konieczne do ochrony przed zakażeniem

1. ze względu na ochronę funkcjonariuszy policyjnych służb porządkowych i pracowników lokalnych organów policji przed zakażeniem w czasie wykonywania działań służbowych,
2. w celu zarządzania, wdrażania, monitorowania i realizacji działań, o których mowa w ustawie o ochronie przed infekcjami,

3. w celu ścigania przestępstw i wykroczeń administracyjnych w związku z ustawą o ochronie przed infekcjami oraz na podstawie wydanych na jej podstawie rozporządzeń prawnych, oraz
4. w celu oceny zdolności danej osoby do umieszczenia w zakładzie karnym lub psychiatrycznym czy też konieczności umieszczenia w odosobnieniu w ośrodkach detencyjnych i jednostkach penitencjarnych.

§ 19

Wykroczenia

(1) Wykroczenie w rozumieniu § 73 ustęp 1a punkt 24 ustawy o ochronie przed infekcjami popełnia każdy, kto umyślnie lub przez zaniedbanie

1. wbrew § 2 ustęp 2 zdanie 1, nie utrzymuje minimalnego odstępu 1,5 metra od innych osób,
2. wbrew § 3 ustęp 1 nie nosi osłony ust i nosa,
- 2a. wbrew § 6 ustęp 5, jako osoba obecna w danym miejscu podaje nieprawdziwe dane dotyczące imienia, nazwiska, adresu, daty obecności lub numeru telefonu
3. wbrew § 9 ustęp 1 uczestniczy w zgromadzeniu liczącym więcej niż dwadzieścia osób,
4. wbrew § 10 ustęp 1 zdanie 1, § 12 ustęp 1 zdanie 2 lub § 12 ustęp 2 zdanie 2, § 3 ustęp 7 organizuje imprezę,
5. wbrew § 10 ustęp 1 zdanie 2, § 12 ustęp 1 zdanie 3, § 12 ustęp 2 zdanie 3 lub § 14 zdanie 2 lub 5, narusza zakaz wstępu lub uczestnictwa,
6. wbrew § 10 ustęp 1 zdanie 3 lub § 14 zdanie 3, nie przestrzega wymogów bezpieczeństwa i higieny pracy,
7. wbrew § 10 ustęp 3 zdanie 1 lub ustęp 5, robi imprezę
8. wbrew § 11 ustęp 2 zdanie 1 nie działa na rzecz przestrzegania zasady odległości zgodnie z § 2,
9. wbrew § 13 nr 1 prowadzi klub lub dyskotekę lub wbrew § 13 nr 2 prowadzi miejsce uprawiania prostytutki, dom publiczny lub placówkę o podobnym charakterze lub zajmuje się działalnością prostytucyjną lub
10. prowadzi placówki lub oferuje usługi albo zajęcia wymienione w § 14 zdanie 1.

Część 4 – Postanowienia końcowe

§ 20

Szerzej zakrojone działania, odstępstwa

(1) Niniejsze rozporządzenie nie narusza prawa właściwych organów do podejmowania decyzji o wprowadzaniu bardziej rygorystycznych środków ochrony przed zakażeniami

(2) Właściwe organy mogą, w indywidualnych przypadkach, z ważnych powodów udzielić zgodny na odstępstwa od wymogów niniejszego rozporządzenia lub regulacji wydanych na jego mocy.

§ 21

Data wejścia w życie, data wygaśnięcia

(1) Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2020 roku. Jednocześnie przestaje obowiązywać rozporządzenie w sprawie koronawirusa z dnia 9 maja 2020 roku (Dziennik Ustaw, str. 266), ostatnio zmienione po wprowadzeniu w życie artykułu 1 rozporządzenia z dnia 16 czerwca 2020 roku (ogłoszone w sytuacji wyjątkowej zgodnie z § 4 ustawy o ogłaszaniu aktów prawnych i udostępnione na stronie internetowej <http://www.baden-wuerttemberg.de/corona-verordnung>)

(2) Nie naruszając postanowień ustępu 1, paragrafy 16 do 18 i paragraf 12 ustęp 3 wchodzi w życie następnego dnia po ich ogłoszeniu

(3) Niniejsze rozporządzenie wygasa w dniu 30 listopada 2020 roku.

Stuttgart, dnia 23 czerwca 2020 roku

Rząd kraju związkowego Badenia-Wirtembergia:

Kretschmann

Strobl

Sitzmann

Dr. Eisenmann

Bauer

Untersteller

Dr. Hoffmeister-Kraut

Lucha

Hauk

Wolf

Hermann